جناب ملّا علی اکبر فی ارض الألف

هو الباقی العالم العلیم

ان یا قلم الأعلی ذکّر الّذی غرق فی ابحر الظّنّ و الهوی لعلّ یخلّصه ما یجری عنک و یطهّره عن رجس المتوهّمین قل یا عبد المتوقّف علی ارض الحیرة و المتدندن حول النّار قل بسم اللّه الأعزّ الأقدس الأبهی ثمّ ادخل فیها و لا تخف من احد فتوکّل علی اللّه المقتدر القدیر و انّه یجعلها نوراً لک و رحمةً علیک و سلاماً علی العالمین ایّاک ایّاک خف عن اللّه الّذی خلقک بأمر من عنده و لا تکن مریباً فی الّذی نزّل البیان و ما فیه لعرفان نفسه الرّحمن الرّحیم و احیا اللّه کلّ شیء للقائه و هذا ما نزّلناه فی کلّ الألواح ان انت من العارفین کلّ الأمور فی قبضة قدرته و کلّ الوجوه منقاد لسلطنته و کلّ خلق بأمره المحکم الحکیم أ تشکّ فی الّذی کلّ ذی شمس سجّاد لطلعته و کلّ ذی بهآء خشّاع لعظمته و کلّ ذی نور خضّاع لسلطنته و کلّ ذی علم جاهل عند علمه و کلّ ذی غنآء فقیر لدی بابه و کلّ ذی عزّ ذلیل عند ظهورات عزّه و کلّ ذی اقتدار عاجز لدی شؤونات قدرته و کلّ ذی ساذج محدود فی ساحة قدسه و کلّ ذی بقآء فانی عند بروزات انوار بقائه و کلّ ذی ضیآء مظلم لدی اشراق وجهه المقدّس المنیر أ توقّف فی الّذی به نزّل کلّ کتب و ظهر کلّ صحف و خلق کلّ اسم متعالی رفیع أ تسأل عن الظّلّ من الشّمس و ضیائها ان افتح بصرک ثمّ اشهدها لتجدها فی قطب الزّوال بسلطان العظمة و الاستجلال بأنوار الّتی استضاءت منها اهل ملإ الأعلی و سکّان لجج الأسمآء و کلّ ما کان و ما یکون ان انت من الشّاهدین و ان منع بصرک رمد الأوهام عن مشاهدة انوار جمال ربّک العلیّ الأعلی فاستشف باسمی الشّافی الکافی الظّاهر البدیع أ تسأل عن قطرة الّتی بقت قعر بئر الظّلمآء من البحر و امواجه ثمّ سلطانه تاللّه هذا ظلم من نفسک علی نفسک و علی اللّه ربّک العزیز العلیم هل یلیق لذی بصر یسأل عن شمس السّمآء بعد اشراقها لا فوربّ العالمین ایّاک ایّاک لا تعلّق امر ربّک بتصدیق ما سواه و لا باقبال احد من الموجودات لأنّ ما دونه مخلوق بأمره و منجعل بارادته و خلقهم کخلق نفسک و لا فرق الیوم بینک و بین ما سواک الّا من ایّده اللّه بأمره و عرّفه مظهر نفسه و انّه من اعلی الخلق فی الواح قدس حفیظ

قل انّه لم یزل کان معروفاً بنفسه لا بشهادة احد من العباد و اقبالهم و لا یزال یکون بمثل ما قد کان و لا ینکر ذلک الّا کلّ منکر عنید ان یا عبد فأنصف فی نفسک أ کان اللّه مقتدراً فی امره ام انت مقتدر فی تعیین ظهوره فی وقت من الأوقات ان اعترفت بأنّه کان مقتدراً بارتفاع قیّومیّته انّه اظهر نفسه کما شآء و لا یسأل عمّا شآء و ان تظنّ بأنّک مقتدر فأت برهانک و لا تکن من الصّابرین ایّاک ان لا تجعل امر اللّه محدوداً بحدود نفسک و لا بحدود احد من بریّته ثمّ اعلم بأنّ ما سواه عجزآء عن عرفان نفسه و کیفیّة ظهوره الّا بما یعرّفهم فضلاً من عنده و رحمةً من لدنه و انّه هو ارحم الرّاحمین و من ظنونک تکاد ان تهبّ قواصف القهر و عواصف الغضب علی الممکنات خف عن اللّه ثمّ استغفر سبعین مرّةً لعلّ یغفرک بفضل من عنده و انّه لجواد کریم طهّر قلبک عن اشارات ما عندک من کلمات اولی الفرقان ثمّ اصعد الی هوآء الّذی فیه یستضیء انوار وجه ربّک الرّحمن لتشهد نفسک غنیّاً عن کلّما سمعت و تجدها فارغاً عن العالمین تاللّه یا عبد قد تمّت حجّة اللّه فی هذا الظّهور الأعظم العظیم من قبل ان تظهر حرف من آیاته الّتی عجزت عن عرفانها کلّ عالم علیم و بعد الظّهور انّک فانظر بطرف البدء الی حجّة الّتی بها ثبت ایمانک من قبل ایّاک ان تسأل فی ذلک من احد ثمّ اقنع بما یظهر من عند ربّک و انّها یکفیک عن دونه

و قل سبحان اللّه الملک العرش العظیم و ربّ مسئول یکون محتجباً فی حین الظّهور بحجبات نفسه و یکون من الغافلین و مثل الّذی یسأل عن مثل هؤلآء کمثل اکمه الّذی یسأل عن اکمه آخر هل یغنیه من شیء لا فونفس ربّک العلیّ الحکیم ایّاک ان لا تکن مثل الّذین تمسّکوا بذیل رؤسائهم حین الّذی اتی اللّه علی سحاب الأمر باسمه العلیّ العظیم و اعرضوا

عن اللّه باعراضهم و بذلک حقّت علیهم کلمة العذاب و رجعوا الی مثواهم فبئس مثوی المعرضین ضع حجبات الوهم تحت قدماک ثمّ عرّج الی مقرّ العزّ و القدس و الجلال لتشهد کلّ شیء فی ظلّ کلمة الّتی ظهرت من قلمه فکیف نفسه العلیّ البدیع ان یا عبد انّا وجدنا منک روائح اشارات القبل من الّذین اوتوا الفرقان من ذکر الوصایة و دونها و بذلک حزنت و حزنت مظاهر الأسمآء فی ملکوتها و مطالع الصّفات فی جبروتها لأنّا امرنا العباد فی البیان بأن یقدّسوا انفسهم عمّا عندهم لأنّ ما عندهم ما اغناهم یوم القیامة و احتجبهم عن لقآء اللّه و جعلهم محروماً من نفحات قدسه کما شهدت و کنت من الشّاهدین اما سمعت بأنّه هو حیّ فی الأفق الأبهی و هل یحتاج بعد ظهوره بوصیّ قل سبحان اللّه عمّا ظننت فی نفسی و ظلمت و کنت من الظّالمین و لم یکن عنده من اشیآء الفانیة لیقسمه وصیّه بین الوارثین و انّ امره هو معه و لن یفارق منه ایّاک ان تتّخذ لنفسه وکیلاً او وصیّاً او حسیباً او وزیراً او نظیراً و کن من التّائبین و انّه یکفی بنفسه کلّ الممکنات و لا یکفی عنه شیء لا فی السّموات و لا فی الأرضین ان انت من المستشعرین بلی و لنفسه مرایا یتجلّی علیهنّ بأنفسهنّ لأنفسهنّ ان یقابلن الشّمس و اشراقها و هذا ما تشهده فی المرایا الظّاهرة ان انت من النّاظرین و یحکین عن اشراق الشّمس ان یقابلنها و یستقیمن علی ما کنّ علیه و بعد الانحراف یرجع النّور الی اصله و مقرّه و یبقی الحجاب للمرایا و کذلک بیّنّا لک ما کنت غافلاً عنه لتکون من الموقنین و لم یکن هذا المقام مخصوصاً بأحد دون احد تاللّه الحقّ لو یقابلن الیوم کلّ الممکنات الی انوار هذه الشّمس الّتی اشرقت عن افق القدس بطراز اللّه المقتدر العلیّ العظیم لیرتسم فیها تجلّی انوار الشّمس و لا ینکر ذلک الّا کلّ جاهل بعید و من دون ذلک اما سمعت یا عبد بأنّ ظهور الّذی ظهر فی السّتّین هو ظهور اللّه و ختم النّبوّة بظهور محمّد رسول اللّه و انّ اللّه ربّک مقدّس عن کلّ ذکر و اشارة و دلالة و نسبة و ربط و انّه لم یزل کان مستویاً علی عرش التّقدیس و منزّهاً عن الخلائق اجمعین و لا ینبغی لأحد ان یجعل له وصیّاً و انّما الوصیّ للأنبیآء الّذین هم خلقوا بقوله اذاً قل فتبارک اللّه احسن الخالقین فتبارک اللّه احسن المبدعین و انّا ارفعنا مثل تلک الأسمآء فی البیان و کسّرنا اصنام الأوهام لئلّا یحتجب احد بها عن اللّه ربّک و ربّ آبائک الأوّلین ایّاک ان لا تنظر الیّ بعین احد سوائی و انّک ان ترید ان تعرفنی فانظر بعینی و من دون ذلک لن تعرفنی ولو تفکر فی عرفانی الی آخر الّذی لن یحصیه احد من المحصین

و ان اردت ان تصل الی ذروة الفضل و تبلغ الی مقرّ الأعلی و یقدّر لک کلّ خیر فی سمآء القضآء من لدن ربّک العلیّ الأبهی فانقطع عن کلّ شیء ثمّ توضّأ بمآء صافی طاهر کما امرت فی البیان من لدن منزل قدیم

و فی حین الّذی تغسل یدیک قل

ای ربّ طهّرنی عمّن سواک ثمّ استعدّنی للقاک فی یوم ظهور جمالک و قیام نفسک ثمّ قدّسنی عمّا احتجبنی عن جمالک المنیر و خلّصنی یا الهی لعرفان نفسک العلیّ العلیم

و فی حین الّذی تغسل وجهک قل

ای ربّ هذا وجهی اغسله کما امرتنی بهذا المآء اذاً یا الهی اسألک باسمک الّذی احتجب عنه العباد الّا الموحّدون من بریّتک بأن تغسل وجهی بمآء رحمتک الّذی جری عن یمین عرش عظمتک لیکون خالصاً لوجهک المقدّس المشرق اللّمیع ای ربّ فاحفظه عن التّوجّه الی غیرک و الاقبال الی الّذین هم کفروا بآیاتک الکبری فی ظهور نفسک العلیّ الأعلی باسمک الأقدس الأمنع الأبدع الأبهی و لا تجعلنی یا الهی محروماً عن لحظات اعین عنایتک و لا مأیوساً عن نفحات قدس الطافک و انّک قد کنت لمن دعاک مجیب و لمن طلب لقاک قریب و انّک انت ذو الفضل العظیم ای ربّ فاجعله مستضیئاً فی یوم الّذی تسودّ فیه الوجوه و مشرقاً بأنوار وجهک الکریم

و ان تقرأ بعد التّغسیل لا بأس علیک فضلاً من لدن ربّک العلیم و بعد الاتمام فاستعمل العطر ثمّ البس احسن ثیابک ثمّ ولّ وجهک شطر حرم اللّه الّذی یطوفه حینئذ ارواح الوجود من الغیب و الشّهود ثمّ ارواح الّذین ما امروا بأمر و لم یزل کانوا ناظراً

الی وجه ربّک المتعالی العزیز المنیع

ثمّ قم مستقرّاً علی مقامک ثمّ ارفع یدیک الی اللّه بسکون و وقار مبین قل

ای ربّ اسألک باسمک الّذی به تجلّیت علی الممکنات و استعلیت علی الکائنات بأنّک کما عطّرتنی بهذا عطّرنی من نفحات رضوان قدس رحمانیّتک و فوحات الّتی تأتی بها رائحة قمیص نفسک العزیز المنیر لئلّا یجد احد منّی الّا روائح قدس فضلک و احسانک و اکون بکلّی مقبلاً الیک و منقطعاً عن دونک و انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت الکریم الرّحیم ای ربّ یا محبوبی و رجائی و مالک ذاتی و نفسی فأنزل حینئذ علی عبدک ما ینبغی لسلطان عنایتک و اکرامک و ما یلیق لبدائع فضلک و امتنانک و لا تحرمنی یا الهی عمّا قدّرته فی سمآء مشیّتک و سحاب ارادتک لأصفیائک الّذین اختصصتهم لنفسک العزیز الجمیل ای ربّ انا الفقیر قد تمسّکت بحبل غنائک و انا الذّلیل قد تشبّثت بخیط عزّک و اجلالک و انا الضّعیف قد استقربت الی خیام عزّ اقتدارک و خبآء مجد حکومتک و سلطانک فها انا یا الهی قمت بین یدیک راجیاً فضلک و ناسیاً سواک و هارباً عن دونک و مقبلاً الی حرم وصلک و کعبة رضاک هل لدونک من وجود لأتوجّه الیه او لسواک من ظهور لأقبل الیه لا فوجمالک بل کلّ ذی ظهور معدوم عند ظهورات انوار قدس کبریائک و کلّ ذی علوّ مفقود لدی شؤونات عزّ علوّک و ارتفاعک فأنزل یا الهی علی عبدک ما یجعله غنیّاً عمّا خلق بین السّموات و الأرضین و انّک انت ارحم الرّاحمین

اذاً فامش ثلاثة اقدام متوجّهاً الی شطر اللّه و فی قدم الأوّل قل

ای ربّ تجلّ علیّ فی هذا المقام ما تجلّیت به علی الکلیم فی فاران حبّک و حوریب عنایتک و سینآء عزّ رحمانیّتک العزیز المنیع ثمّ انقطعنی یا الهی عن الأسمآء و ملکوتها لئلّا احتجب بها عن الّذی خلقها بأمر من عنده و انّک انت علی کلّ شیء قدیر ثمّ اسمعنی یا الهی ندائک عن کلّ الأشجار کما اسمعته من سدرة امرک عبدک الّذی اصطفیته و ارسلته علی العالمین

و فی قدم الثّانی قف و قل

ای ربّ تجلّ علیّ فی هذا المقام کما تجلّیت علی الرّوح لأقوم علی ثنآء نفسک و انطق بآیاتک بین عبادک الغافلین لعلّ بذلک یطهّر قلوبهم عن الشّکّ و الرّیب فی امرک الّذی به انصعق کلّ من فی جبروت الأسمآء الّا معدود قلیل ای ربّ قدّسنی فی ذلک المقام عن الصّفات و جبروتها الّتی یکون حائلاً بینی و بین مشاهدة انوار الذّات ثمّ اسقنی یا الهی کأس البقآء من ایادی ذکر اسم ربّی العلیّ الأعلی فی هذه الکرّة الأخری و انّک انت لذو فضل عظیم ای ربّ ذقنی من کوثر الحیوان لأشتعل من حرارة حبّک علی شأن یشتعل منّی عبادک ثمّ اجر من فمی سلسبیل العرفان فی عرفان نفسک الرّحمن لأستدلّ به علی بریّتک الّذین اضطربوا علی صراطک الواضح اللّائح المستقیم

ثمّ فی قدم الثّالث قف و قل

ای ربّ تجلّ علیّ فی هذا المقام کما تجلّیت علی انبیائک و اصفیائک المقرّبین ثمّ انقطعنی یا الهی عن الدّنیا و الآخرة ثمّ ادخلنی فی جنّة لقائک و رضوان بهائک العزیز المنیر ای ربّ فامح عن قلبی کلّ ذکر دون ذکرک لأقوم بثنآء نفسک بین السّموات و الأرضین ای ربّ فاغفر جریراتی الکبری و خطیئاتی العظمی و ما فرّطت فی جنب ربّی العلیّ الأعلی و توقّفت علی صراط الّذی احاط العالمین ای ربّ فألبسنی ثوب الغفران و خلع الایقان و انّک قاضی حوائج الطّالبین

ثمّ اخرر بوجهک علی التّراب و قل

لک الحمد یا الهی علی بدائع احسانک و ظهور الطافک فی حقّی بحیث علّمتنی سبل عرفانک و مناهج هدایتک اذاً یا الهی اسألک بنور وجهک الّذی به استضآء الممکنات و استنار الکائنات بأن لا تجعلنی من الّذین سمعوا ندائک و ما اجابوک و اظهرت لهم نفسک بأعلی ظهورک و ابهی طلوعک و ما اطاعوک ثمّ اجعل لی مقعد عزّ فی جوار اسمک الرّحمن فی رضوان

الّذی خلقته فی قطب الجنان ثمّ الحقنی بعبادک المقرّبین ثمّ انزل علیّ کلّ خیر فی علمک ثمّ ابتعثنی یوم القیامة بین یدی مظهر نفسک المتعالی العلیّ القدیر

اذاً فارفع وجهک عن التّراب لأنّک اتممت عملک الّذی امرت به فی هذا اللّوح المبین فوعمر من یظهره اللّه من یعمل هذا العمل خالصاً لوجه ربّه و منقطعاً عن دونه فقد یقضی اللّه حوائجه و یبعثه یوم البعث بطراز یتحیّر عنه ملائکة المقرّبین و کذلک علّمناک و اذکرناک لعلّ تدرک لقآء ربّک و لا تکون محروماً عمّا هو خیر لک عن کنائز السّموات و الأرضین ان عملت فلنفسک و ان ترکت فانّ ربّک لغنیّ عن العالمین

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.